

za preosnovo na krščansko - socialnej podlagi. Govor vsaj v glavnih potezah hočemo priobčiti v jedni prihodnjih števil *«Slov. Gospodarja»*. Gosp. blagajnik, ob enem načelnik okrajnega zastopa na Vranskem, je pojasnjeval razmere med to- in onostransko državno polovico in o pogodbi z ogersko državo. Koncem njegovega govora je bila soglasno in z velikim navdušenjem sprejeta naslednja resolucija:

»Volilci, zbrani na prvem občnem zboru katoliško-političnega društva za vranski okraj, izražajo svoje veliko veselje nad tem, da se je osnovala v državnem zboru *«Slovansko-krščanska narodna zveza»* ter prosijo svoje poslance, da se kar najbolj potegnejo za-tó, da se zlajšajo bremena kmečkemu in delavskemu stanu in da se preosnové sedanje socialne razmere na krščansko-socialnej podlagi; v ta namen naj na vseobčno željo svojih volilcev glasujejo le za pravično in samo za pravično pogodbo z ogersko državno polovico.»

Poslednjič je predsednik zaključil prvi občni zbor med trikratnimi, navdušenimi živio-klici na socialnega papeža Leona XIII. in na svetlega cesarja Franca Jožefa. — Veselje med kmeti, da se je društvo ustanovilo, je brezmejno. Povsodi se sliši: Mi kmetje sami si pač ne znamo pomagati; zdaj vemo, kdo je naš prijatelj, zdaj vemo tudi, da so socialni - demokratje naši največji sovražniki. Zató, vrli možje in kmetje vranskega okraja, pristopajte v obilnem številu k našemu društvu! Društvo se je osnovalo za vas in bo delovalo za vas. Katoliško-politično društvo, ti pa delaj za kmetatrpina, bori se za njegove pravice ter mu kaži pot, po katerem se bo zboljšal njegov žalostni stan!

Cerkvene zadeve.

Sv. misijon pri Sv. Petru in Pavlu na Ptuj.

Kar so že zdavna želeli župljani obsežne župnije sv. Petra in Pavla na Ptuj, to se je letos zgodilo po požrtvovalnem prizadevanju čast. gosp. gvardijana minoritov. Ko se je raznesel glas, da bo letos sv. misijon pri nas, so že vsi komaj čakali srečnih dnov sv. misijona, kateri je bil prvokrat pri nas leta 1869. Slavnoznana slov. misijonarja č. gg. jezuita, oo. Doljak in Vrhovec, sta došla na veliko soboto k nam.

Na velikonočno nedeljo ob 10. uri predpoldne se je slovesno začel sv. misijon, ki je trajal do 28. aprila. Pri vsakdanjih pridigah se je kar trlo ljudij in je bilo veselo gledati, s koliko vnemo je prihajalo naše dobro ljudstvo poslušat krasnih govorov in iskat tolažbe in pravega dušnega miru. Na belo nedeljo se je slovesno vršilo prvo sv. obhajilo šolskih otrok, ki se pač lahko srečne štejejo, da so ravno v sv. misijonskem času prvokrat prejeli v svoje srce Zveličarja svetli.

Obhajancev je bilo v tem času čez 4000; sosedni č. gg. duhovniki so pridno prihajali pomagat misijonarjema in domačim dušnim pastirjem vršit zveličavne dela, za kar smo jim župljani vso hvalo dolžni. Poleg drugih so ves čas sv. misijona pomagali č. o. Benedikt Gradišnik, frančiškan iz Brežic, in znani spovednik, č. g. A. Meznarič od Spodnje Sv. Kungote.

Slovesni sklep je bil v sredo, dne 28. aprila. Sklepno pridigo so imeli č. o. Doljak, potem je bilo blagoslovljenje misijonskega križa, podelitev papeževnega blagoslova in sklepna procesija.

Vse se je lepo in mirno vršilo; le to nam je bilo težko, da so ves čas sv. misijona naš č. gvardijan zelo bolehal. Upamo, da jim ljubi Bog zopet povrne zaželeno zdravje, ker so nam toliko lepo duhovno veselje na-

pravili s sv. misijonom, ki naj bi prav obilo sadu obrodil, da bo naša velika župnija oživela k novemu življenju. Bodi Bogu in Mariji tisočera zahvala za sv. misijon, pa tudi našim vnetim dušnim pastirjem! Župljan.

Gospodarske stvari.

Rudečica ali svinjska kuga.

(Konec.)

Ako so se pokazala prej omenjena znamenja bolezni, moramo to žival takoj ločiti od zdrave in jo v poseben hlev ugnati. Ob lepem vremenu jo smemo ponoči tudi na prostem — seveda zagrajenem — prostoru imeti. Za zdravilo pa se priporoča:

1. Puščanje krvi. To sredstvo velja ob poletnej vročini tudi zdravim, zlasti rejenim svinjam, da jih bolezni obvarujemo. Pušča se lahko pod jezikom, če se nareže uho ali rep, ali pa na prsnej žili. Poslednjega naj se loti le skušen človek, ker je lahko nevarno. Nekateri ob tej priliki zavlečejo pod kožo teloh, da razjeda kožo, kar pa menda dosti ne pomaga, pač pa muči žival.

2. Se priporoča polivati žival z mrzlo vodo, da se začne od mraza tresti. Nato pa se mora z slamo ribati, da se zopet ogreje. To se ponavlja v vsakih dveh urah. Drugi zopet polivajo žival s toplim kisom in jo drgajo, da jo s tem posuše.

3. Sledé zdravila za znotraj. Tukaj iz skušnje najbolj priporočam ricinovo olje, katerega se naj živali naliže kolikor mogoče, da ji čreva izprazni. Ako ono pokaže svoj učinek, da začne živali gnati blato naprej, je prvo upanje zdravlja. Tako se tudi zaliva kisl mleko, kvas, jajce z mlekom zmešano in druge kisle pijače. Tem se rado primeša solitarja ali grenke soli. Tudi se svetuje pol lita klorovega apna v maslecu vode razstopiti in štirikrat na dan, vselej za jedno žlico svinji dati.

4. Se hvali za zdravilo solitar, katerega se vzame jeden lot, četrt kvintela kafe z nekoliko moke in vode, kar se zmešano dá bolnej živali. To se ponavlja tri do štirikrat na dan.

5. Nekteri priporočajo zdravilo, s katerim se žival sili, da začne kašljati. V ta namen se vzame nekoliko bljuvne soli (Brehweinstein), razstopi v kozarcu vode in naliže živini.

Nekdo je za to bolezen priporočal prah, ki se dobi v lekarni pod imenom: Pulv. Radix feratri albi. Za nožev konec se ga dene v kozarec novega mleka in zalije svinji. Ta ima namen povzročiti kozlanje, s katerim se bolezen olajša. Ako se je to za časa zgodilo, da je premaknilo blato ali pa je začela žival kozlati, takrat je upanje, da ima zdravilo uspeh. Sploh je v tej bolezni treba z zdravili hiteti, ker nagla in prava pomoč včasih se izda, kadar je pozno, navadno je vse zastoj.

Ako se pokažejo na koži gori opisana znamenja, višnjevo rudeča barva in mehurji, takrat navadno ni pomoči. Če je žival rejena, naj se brzo zakolje in meso dobro presuši. Surovo meso kuhati in uživati, je škodljivo in zato prepovedano.

Kdor ima opraviti z bolno ali mrtvo tako živaljo, svetuje se, naj bode oprezen, ker ta bolezen je tudi za človeka nalezljiva. Če ima ranjene roke, obraz ali vrat, naj se ne loti dela s takšno živaljo, niti v hlev naj ne hodi! Razume se, da mrtva žival se mora takoj pokopati, ker začne kmalu gniti, katera gniloba je pravo gnezdo te bolezni.

To uči skušnja že več desetletij, žalibog pa da se